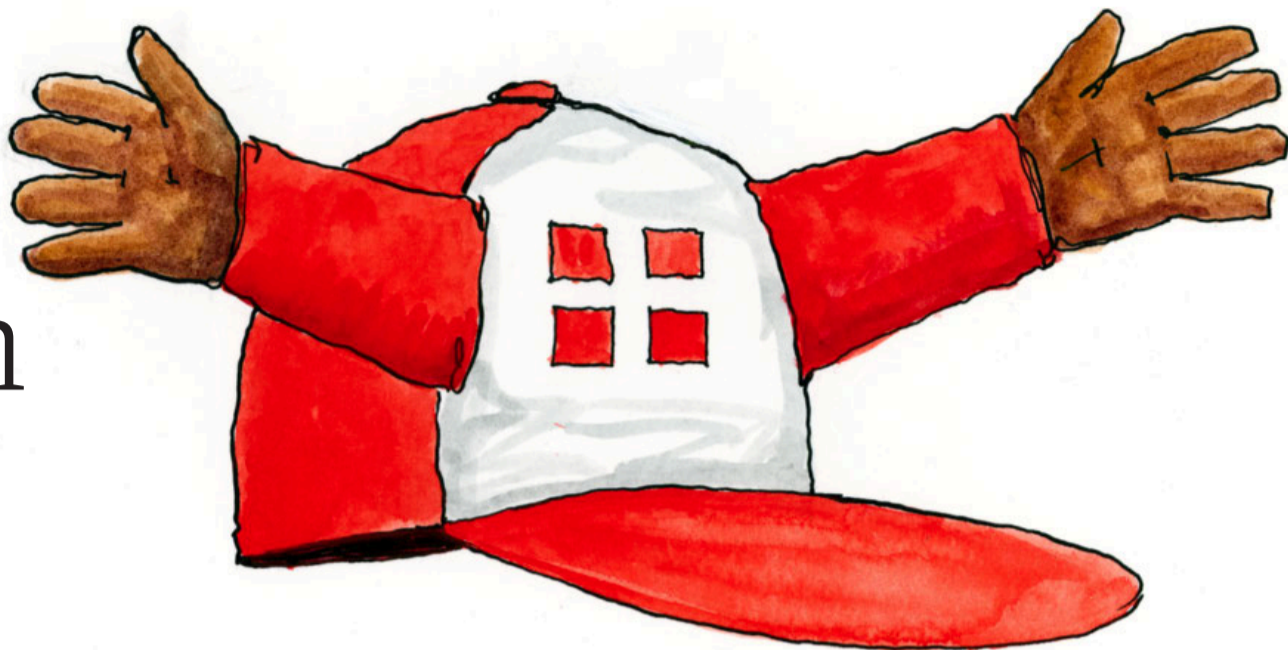

Integrationen er på mange måder en succeshistorie

Rasmus Høeg

Flygtninge kommer hurtigere i job, kriminaliteten falder, og uddannelsesniveauet stiger. Men desværre er det sjældent, at vi hører politikere sige det højt.

Suzan Daoud
forfatter, foredragsholder og debattør,
Kokkedal

Med den nye finanslov rammes flygtninge og asylsøgere igen af voldsomme stramninger.

Politikerne skærer på en række tiltag, der rammer de allerfattigste mennesker i vores samfund, fordi de er flygtninge eller asylsøgere fra ikkevestlige lande.

Samtidig vil finansloven skabe en hidtil uset grad af fattigdom blandt børn i Danmark. Den nye hjemsendelses- og selvforsørgelsesydelse, der erstatter den tidligere integrationsydelse, bliver markant lavere, og det vil ramme børnefamilierne på ydelsen hårdt.

Stop jeres angreb på fattige og flygtninge. Regeringen har gang på gang understreget, hvor godt det går med integrationen af flygtninge i Danmark. Men jeg ved, at det er et valgår, og især op til folketingsvalget taler hovedparten af politikerne på Christiansborg ikke om andet end dårligt integrerede

flygtninge og udlændinge og ikke mindst om stramninger på udlændinge- og flygtningeområdet. Integrationen i Danmark er på mange måder en succeshistorie.

Flygtninge kommer hurtigere i job, kriminaliteten falder, og uddannelsesniveauet stiger.

Men desværre er det dog sjældent, at vi hører politikere sige det højt. Det er ærgerligt, at vi ofte hører om problemer og stramninger på udlændingeområdet, men vi sjældent hører om de mange positive historier og fremgangen. Flygtninge vil med finansloven få svært ved at klare sig og dermed være en del af det danske samfund.

Flygtninge har samme håb som os. Mennesker er vi alle, uanset hvilken hudfarve, oprindelse eller religion vi har.

Flygtninge er folk, som er tvunget til at flygte fra deres hjem og fra de frygtelige scenarier, som vi ser i blandt andet Syrien. Men det vil selvfølgelig være bedst, hvis de ikke var nødt til at flygte. Ingen øn-

sker sig folk på flugt.

Danmark kan naturligvis ikke redde hele verden. Men det bør ikke afholde os fra at hjælpe det, vi kan.

De er ofre, som vi har plads til at hjælpe, fordi vi har råd, og fordi vi stadig tror på solidaritet og næstekærlighed som begreber. Alt andet er uanstændigt.

Det er utrolig svært at skulle finde ud af at begå sig i et fremmed land – især hvis man har mistet alt, mistet sin familie, måske har været udsat for tortur og er psykisk syg. Jeg var selv statsløs flygtning, kom til Danmark i 1992, og derfor ved jeg, hvor svært det er at komme til et fremmed land og anden kultur. Når flygtninge flytter fra eget hjemland til et andet fremmed land, opstår der stort behov for ekstra støtte.

Det vil være en stor hjælp og give meget tryghed for en flygtningefamilie at få den nødvendige hjælp og støtte til at klare og integrere sig i det danske samfund. Det er derfor utrolig vigtigt, at Danmark

”

Flygtninge vil med finansloven få svært ved at klare sig og dermed være en del af det danske samfund.

tager godt imod de nye flygtninge, behandler dem ordentligt og giver dem en håndsrekning og byder dem velkommen og måske endda tilbyder dem vores hjælp og venskab.

Da jeg kom til Danmark, husker jeg, hvor godt jeg selv blev modtaget. Jeg oplevede et åbent og varmt Danmark. Det betød rigtig meget for mig.

Danmark gav min familie og mig mulighed for at overleve. Gav os et liv og en fremtid. Danmark hjalp mig og min familie, fordi vi var i nød og havde brug for beskyttelse og sikkerhed. Tak, Danmark. Selv om mange andre lande ikke ville åbne dørene og fællesskab for os. Danmark nægtede dengang at svigte de mest sårbare mennesker på flugt.

Jeg tror stadig så meget på, at der i Danmark er der plads til alle uanset tilhørsforhold. Jeg ønsker alle flygtninge velkommen med håb om, at de kan få et godt og tilfredsstillende liv på trods af den nye finanslovs stramninger.

En samfundsforskers bekendelse

Jørgen Grimstrup
cand.mag. i historie, Viborg

Cand.scient.pol. Peter Gorm Larsen går i sin tankevækkende kronik "Samfundsvidenskabernes elendighed" i JP for nylig til samfundsvidenskabelig bekendelse: Politologer og økonomer har ikke været i stand til at forudsige finanskrisen i 2007, kommunismens fald i 1989, det arabiske forår i 2011 og andet.

Samfundsforskeres manglende evne til at forudsige fremtiden tilskriver Gorm Larsen deres videnskabsideal; klassisk fysik, der arbejder med årsag-virkningsforhold. Men de er vældigt gode til – efter at begivenhederne er sket – at for-

klare, hvorfor de skete, bemærker han sarkastisk.

Han synes, at samfundsfagsfolk skal lade sig inspirere af kvantefysikken, hvor forskere ikke kan undgå at påvirke de fænomener, som de studerer (eksempelvis fastslå en elektrons placering), hvorved distinktionen mellem objekt og subjekt opløses. Og af fysikeren Stephen Hawking, der siger, at hændelser kan forklares på mange måder (lys kan forstås både som bølger og partikler). Dermed kan man sige, at der findes flere virkeligheder. Mange romanforfattere har det for øje og skriver romaner med flere fortællerstemmer, så læseren bliver usikker på, om og hvordan noget er sket.

”

Som "rød" i 1970'erne var jeg forelsket i den marxistisk-leninistiske historieopfattelse, der påstod, at samfundene gik fra feudalsamfund over kapitalisme til en fremtidig kommunisme, som heldigvis aldrig indfandt sig.

Da traditionel samfundsvidenskab ikke kan forudsige hændelser og opstille lovmæssigheder, skal samfundsforskere og -lærere fremlægge visioner om det gode liv og samfund og bidrage til at løse problemer, mener Gorm Larsen.

Samfundsfagsundervisningen skal derfor omlægges til fokus på problemløsninger, opstilling af scenarier, udvikling af drømme og utopier om det gode liv og samfund, essayskrivning, debatter, rollespil og videofilm. Hm.

Min skepsis skyldes, at jeg er uddannet i historiefaget, der kun har fortiden for øje, og den kan ofte være svær ved at udrede.

Gymnasiets historiefag er desværre "inficeret" af samfundsfag.

Eleverne skal f.eks. udvikle deres evne til at påvirke fremtiden og se relationen til fortid og nutid.

Som "rød" i 1970'erne var jeg forelsket i den marxistisk-leninistiske historieopfattelse, der påstod, at samfundene gik fra feudalsamfund over kapitalisme til en fremtidig kommunisme, som heldigvis aldrig indfandt sig.

Følgen af og faren ved Peter Gorm Larsens forslag er, at undervisningen i samfundsfag rettes ind efter politiske dagsordner – klimaspørgsmålet f.eks. – mere end efter viden om og indøvelse af færdigheder i studiet af samfundsfagets discipliner.